

“మంత్రము మరియు యంత్రముల నిరంతరప్రయోగము

ద్వారా అంతరం(తేడా) సమాప్తం”

బాప్ దాదా పిల్లలందరి వర్తమాన స్థితిని మరియు అంతిమ స్థితిని రెండింటినీ చూస్తున్నారు. అక్కడక్కడ ఈ రెండు స్థితులకు తేడా(వ్యత్యాసము) కనిపిస్తున్నది. అక్కడక్కడ చాలా(మహాన్) తేడా కనిపిస్తున్నది. చాలా వ్యత్యాసము ఎందుకుంది? అందుల లక్ష్యము కూడా ఒక్కటే - “స్వ త్రేష్ణముగా అగుట”. “పదుని ప్రాప్తి వేయించువారు” కూడా ఒక్కరే. సమయం యొక్క వరదాసము మరియు వరదాత యొక్క వరదాసము కూడా అందులో లభించింది. పురుషార్థము వేయూ మార్గము కూడా అందులకి ఒక్కటే. తీసుకోవేవారు కూడా ఒక్కరే. అయినా ఇంత వ్యత్యాసము ఎందుకు వచ్చింది? కారణం ఏమిటి? అని కారణాన్ని చూస్తున్నారు.

వర్తమాన సమయానుసారము ఏ కారణాలు చూశారు? బాప్ దాదా ద్వారా లభించిన మహామంత్రాలు మన్మథభవ లేక మధ్యాభిభవ(మేమే దేవీ-దేవతలము) అను మొట్టమొదటి మంత్రమును సీదా స్మృతిలో ఉంచుకొనుట లేదు. భక్తిమార్గములో కూడా మంత్రాన్ని ఎప్పుడూ మర్చిపోరు. మంత్రాన్ని మర్చిపోవడమనగా గురువు నుండి దూరమౌతామనే భయం ఉంటుంది. కాని పిల్లలుగా అయిన తర్వాత ఏమి చేశారు? భక్తులకున్న భయము తొలగిపోయింది. అంతేకాక పురుషార్థములో అధికారులుగా అయ్యే లాభం తీసుకుంటూ తండ్రి ఇచ్చిన మంత్రాన్ని లేక శ్రీమతాన్ని పూర్ణ రీతిలో ఆచరించుట లేదు. ఒకటేమో మంత్రాన్ని మర్చిపోతారు, రెండవది మాయాజీతులుగా అగుటకు అనేక రకాల యంత్రాలు వస్తే బాబా ఇస్కాన్ వాటిని సమయానికి ఉపయోగించుట లేదు. ఒకవేళ ఈ రెండు మాటలు మంత్రము మరియు యంత్రము గుర్తుంచుకుంటే - ప్రాక్టికల్ జీవితము కోసం యంత్రము, బుద్ధి యోగము జీవించుటకు లేక బుద్ధిని కొత్తము వేయుటకు మంత్రాన్ని స్మృతిలో ఉంచుకుంటే అంతరము సమాప్తమవుతుంది. ప్రతిరోజూ మన్మథభవ అని వింటారు, వినిపిస్తారు. కాని స్మృతి స్వరూపులుగా ఎంతవరకు అయ్యారు? మొదటి పాఠం మహామంత్రము. ఈ మంత్రమును ప్రాక్టికల్ గా ధారణ చేస్తే మొదటి నంబరులోకి రాగలరు. ఈ మొదటి పాఠము యొక్క స్మృతి స్వరూపంలో లోపం వలన విజయులుగా అగుటలో కూడా నంబరు తక్కువైపోతుంది. మంత్రమును ఎందుకు మర్చిపోతున్నారు? ఎందుకంటే బాప్ దాదా ప్రతి సమయములో ఎలాంటి స్మృతి ఉండాలని ఆదేశాలనిచ్చారో వాటిని మర్చిపోతున్నారు.

అమృతవేళలో ఉండవలసిన స్మృతి స్వరూపము, ఈశ్వరీయ చదువు లేక అధ్యయనము చేయు స్మృతి స్వరూపము, కర్మలు చేస్తూ కర్మయోగులుగా ఉండు స్మృతి స్వరూపము, నిమిత్తముగా ఉండి మీ శరీర నిర్వహణ కొరకు వ్యవహారము చేయునప్పటి స్మృతి స్వరూపము, అనేక వికారీ ఆత్మలతో సంపర్కములోకి వచ్చునప్పటి స్మృతి స్వరూపము, ఇలాంటి వైభేషణ్లు(ప్రకంపనాలు) గల ఆత్మల వైభేషణ్లను పరివర్తన చేయునప్పటి స్మృతి స్వరూపముల గురించి అన్నిటికి బాప్ దాదా నుండి డైరెక్షన్లు లభించి ఉన్నాయి. జ్ఞాపకమున్నాయా? భవిష్యత్తులో ఎటువంటి సమయమో అటువంటి దుస్తులు ధరిస్తారు. ఏ పని చేస్తే ఆ దుస్తులు, అలంకరణ వేరు వేరుగా ఉంటాయి. ఈ అభ్యాసము ఇక్కడ ధారణ చేస్తే భవిష్యత్తులో

ప్రొల్లబ్బ రూపములో ప్రొట్టి అవుతాయి. అక్కడ స్థూల దుస్తులు మార్చుకుంటారు. ఇక్కడ ఎటువంటి సమయమో, ఎటువంటి కార్యమో అటువంటి పృథి స్వరూపముగా ఉండాలి. ఈ అభ్యాసముందా లేక మర్చిపోతున్నారా? ఈ సమయంలో మీరు చేసే ఈ అభ్యాసమునకు పృథి చిహ్నంగానే బాగా ప్రసిద్ధి చెందిన మందిరాలలో కూడా సమయానుసారము దుస్తులు మారుస్తూ ఉంటారు. ఒక్కొక్క రకము దర్శనానికి ఒక్కొక్క రకము దుస్తులుంటాయి. కనుక ఈ పృథి చిహ్నము కూడా ఏ ఆత్మలది? ఈ సంగమ యుగములో ఎటువంటి సమయమో అటువంటి స్వరూపముగా అయ్యే అభ్యాసం గల ఆత్మలది.

బాప్ దాదా పిల్లల రోజంతటి దినచర్యను చెక్ చేస్తున్నారు. ఫలితములో సమయానుసారము పృథి స్వరూపులుగా అయ్యే అభ్యాసము తక్కువగా కనిపిస్తున్నది. పృథిలో ఉంటుంది కాని స్వరూపంలోకి వచ్చుట రావడం లేదు. ఉపాసక సమయంలో విశేషించి పిల్లల పట్ల సర్వ శక్తుల వరదాసం, సర్వ అనుభవాల వరదాసం, తండ్రి సమాసము శక్తిశాలి లైట్ బోస్, ఫైట్ బోస్ స్వరూపంలో స్థితులై తక్కువ శ్రమతో ఎక్కువ ఫలితం పొందే స్వల్పమ సమయం. ఆ సమయంలో కూడా మాస్టర్ బీజరూపీ, వరదానీ స్వరూప పృథి ఉండాలి. కాని దానికి బదులు సమర్థ స్వరూపానికి బదులు బాప్ సమాన స్థితిని అనుభవము చేయుటకు బదులు ఏ స్వరూపాన్ని ధారణ చేస్తున్నారు? మెజారిటీ పిల్లలు దుఃఖముతో ఫిర్యాదులు చేస్తున్నారు లేక నిందలు వేస్తున్నారు లేక వ్యాకుల స్వరూపులై కూర్చుంటారు. వరదానీ విశ్వకళ్యాణ స్వరూపానికి బదులు స్వయానికి వరదానాలు అడిగేవారుగా అయిపోతారు లేక తమ గురించి, ఇతరులను గురించి ఫిర్యాదులు చేస్తున్నారు. కనుక సమయానుసారము పృథి స్వరూపములో స్థితము కానందున సమర్థ స్వరూపముగా కూడా కాలేకున్నారు. ఇదే విధముగా రోజంతటి దినచర్యలో ముందు వినిపించినట్లు సమయ ప్రమాణంగా స్వరూపమును ధారణ చెయ్యనందున సఫలతను పొందలేక పోతున్నారు. ప్రొట్టి పొందలేక పోతున్నారు. మరలా సంతోషం ఎందుకు ఉండటం లేదు? అని అంటూ ఉంటారు. అందుకు కారణం-మంత్రమును, యంత్రమును మర్చిపోతారు.

ఈ రోజుల్లో పేరు ప్రఖ్యాతులున్న వ్యక్తులు, ఎవరినైతే గొప్పవారని అంటారో వారికి కూడా ఈ అభ్యాసం ఉంటుంది. ఎటువంటి స్టేజి పైకి వెళ్తారో అటువంటి దుస్తులు, అటువంటి రూపము అనగా తమ స్వభావమును కూడా దాని అనుసారంగానే తయారు చేసుకుంటారు. సంతోషకరమైన ఉత్సవమును జరుపుకునే స్టేజి పైకి వెళ్తే వారి స్వరూపాన్ని కూడా ప్రజలు అలాగే చూస్తారు. ఎలాంటి స్టేజి, స్థితి ఉంటుందో అలాంటి స్వరూపములో ఉండు అభ్యాసిగా ఉంటారు. అది అల్పకాలికమైనదైనా, కృత్రిమమైనదైనా అలాంటి అభ్యాసము గల వ్యక్తులు అందరి ద్వారా మహిమకు పాత్రులవుతారు. వారిది కృత్రిమమైనది. కాని మీది సత్యమైనది. కనుక రియల్ గా, రాయల్ గా ఉండు అభ్యాసిగా అవ్వండి. మీరు ఎవరో, ఎలాంటివారో, ఎవరివారో ఆ స్థితిలో ఉండండి. మొదట ప్రతి సమయం యొక్క స్థితి స్వరూపమేదో మనసం చెయ్యండి. తర్వాత ఎలాంటి సమయమో ఎలాంటి స్వరూపముందో? అని వేక్ వేసుకోండి. ఒకవేళ లోకుంటే వేక్ వేసుకున్న వెంటనే స్వయంస్థుల వలన వేసుకోండి. కర్మ వేయటం ముందే స్థితి స్వరూపమును పరిశీలించుకోండి. కర్మ వేసే తర్వాత కాదు. ఎక్కడైనా ఏ కార్యము కొరకైనా వెళ్లవలసి వస్తే వెళ్లుటకు ముందే తయారవుతారు, తర్వాత కాదు. ఈ విధంగా ప్రతి కర్మ చేయుటకు ముందు స్థితిలో స్థితులయ్యే ఏర్పాట్లు చేసుకోండి. చేసిన

తర్వాత ఆలోచించుట వలన ప్రాప్తికి బదులు పశ్చాత్తాపం కలుగుతుంది. ద్వాపర యుగము నుండి ప్రాప్తికి బదులు ప్రార్థన చేస్తూ పశ్చాత్తాపపడుతూ వచ్చారు. కాని ఇది ప్రాప్తి చేసుకొను సమయము. కనుక ప్రాప్తికి ఆధారము - ఎటువంటి సమయమో అటువంటి పృథి స్వరూపము. ఇప్పుడు తప్పు(లోపం) ఏమి చేస్తున్నారో అర్థమయిందా? ఇది అందరికీ తెలుసు. తెలుసుకొనుటలో అందరూ సర్వజ్ఞులుగా అయిపోయారు కాని తెలుసుకున్న తర్వాత అలా నడవాలి, అలా తయారవ్వాలి. ఏదైనా మర్చిపోయిన తర్వాత ఎవరికైనా అలా చెయ్యవద్దని లేక ఇలా చెయ్యాలని జ్ఞానమిస్తే వారు జవాబేమిస్తారు? మాకంతా తెలుసు, మీకు తెలియదా అని అంటారు. కనుక అన్ని పాయింట్లు తెలుసుకున్న వారైపోయారు కదా. అయితే అన్నీ తెలిసినవారు బలహీనంగా ఎలా అవుతారు? ఎంత బలహీనమయ్యారంటే చెయ్యకూడదని తెలిసి కూడా చేస్తున్నారు. తెలుసుకొనుటలో నంబరువన్ గానే ఉన్నారు. ఇప్పుడు నడవటంలో నంబరువన్ గా అవ్వండి. అర్థమయిందా? ఇప్పుడే చెయ్యాలి? వినాలి, స్వరూపంగా అవ్వాలి. ప్రతి వారము సమయాన్ని అనుసరించి పృథి స్వరూపంగా అయ్యే అభ్యాసం చేయాలి, ప్రాక్టికల్ గా అనుభూతి చెయ్యాలి.

సదా తండ్రి పృథిలో ఉంటూ ప్రతి కార్యము చేస్తున్నారా? తండ్రి పృథి సహజమా? కష్టమా? సులభమైతే తండ్రి పృథి సదా ఉండాలి. సహజమైన పని నిరంతరము సహజంగా జరుగుతూ ఉంటుంది. మరి తండ్రి పృథి నిరంతరం ఉంటుందా? నిరంతరం పృథి ఉండుటకు సాధనం చాలా సహజమైనది. ఎందుకు? లౌకిక రీతిలో గమనించినట్లయితే ఎవరి పృథి సహజంగా, స్వతహాగా ఉంటుంది? ఏ వ్యక్తి పై లేదా ఏ వైభవం పై ప్రేమ ఉంటుందో అది వద్దనుకున్నా జ్ఞాపకం వస్తుంది. దేహం పై ప్రేమ కలుగుతే దానిని మర్చిపోగలరా? లేదు కదా? మర్చిపోవాలనుకున్నా ఎందుకు మర్చిపోరు? ఎందుకంటే అర్థకల్పం దేహం పై చాలా ప్రేమ ఉంచుకున్నారు. ఎలాగైతే లౌకికంలో కూడా ప్రియమైన వస్తువు లేక వ్యక్తి స్వతహాగా గుర్తుంటుందో అలాగే ఇక్కడ అందరికంటే ప్రియాతి ప్రియమైన వారెవరు? తండ్రి కదా. వారికంటే ప్రియమైన వారెవరూ లేరు కదా? ప్రియాతి ప్రియమైన వారైనందున సహజంగా నిరంతరము జ్ఞాపకముండాలి కదా. అయినా ఎందుకు ఉండుట లేదు? అందుకు కారణమేమి? దీని ద్వారా ఇప్పటి వరకు కూడా ఒక్క డో ఒక చోట ప్రేమ తగుల్కొని ఉందని ఋజువువుతుంది. పూర్తి ప్రేమ తండ్రి పై ఉంచలేదు. అందువలననే నిరంతరము ఉండుటకు బదులు, ఒక్క తండ్రి పై కాక ఇతరుల వైపు కూడా బుద్ధి వెళ్లిపోతుంది. కనుక ప్రియాతి ప్రియమైన తండ్రి ప్రేమను అనుభవం చేశారా? వారి ఆత్మిక ప్రేమను అనుభవం చేశారా? ఆత్మ అయితే దాని ప్రేమ కూడా అత్తికంగానే ఉంటుంది కదా? మరి ఆత్మిక ప్రేమను అనుభవం చేశారా? అనుభవమున్న విషయాన్ని ఎప్పుడూ మర్చిపోరు. ఆత్మిక ప్రేమను ఒక్క సెకండు అనుభవము చేసినా అది ఎంత శ్రేష్టమైనది? ఆ ప్రేమను ఒక్క సెకండు అనుభవము చేసినా రోజంతా ఏమవుతుంది? ఎలా ఉంటుంది? ఎలాగైతే ఏదైనా వస్తువు శక్తిశాలిగా ఉంటే దాని ఒక్క బిందువు కూడా చాలా పని చేస్తుంది. శక్తి తక్కువగా ఉన్న పదార్థాన్ని ఎన్ని బిందువులు వేసినా అంత పని చెయ్యలేదు. కనుక ఆత్మిక ప్రేమను ఒక్క ఘడియ అనుభవం చేసినా అది చాలా శక్తినిస్తుంది. అన్నింటిని మర్చిపోవటంలో సహాయం చేస్తుంది. కనుక ఈ ప్రేమను అనుభవం చేశారా లేక కేవలం విన్నారా? అంగీకరించారా? తండ్రి గుణాలు ఏవైతే ఉన్నాయో ఆ గుణాలన్నీ అనుభవం చేశానా అని చెక్ చేసుకోండి. ఎంత అనుభవ ఆత్మగా ఉంటారో అంత మాస్టర్ సర్వశక్తివాన్ గా ఉంటారు. పురుషార్థ

వేగము తక్కువగా ఉన్నందున అనుభవానికి బదులు విని, వినిపించేవారుగా ఉన్నారు. అనుభవంలోకి వెళ్తే పురుషార్థము స్వతహాగా వేగముగా జరుగుతుంది.

ఎలాగైతే బాప్ దాదా సమర్థులో అలా స్వయంను కూడా సదా సమర్థులుగా భావిస్తున్నారా? తండ్రి అప్పుడప్పుడు సమర్థులుగా, అప్పుడప్పుడు బలహీనంగా ఉంటారా? సదా సమర్థులు కదా. అంత సమర్థులు కనుకనే అందరూ సమర్థతను తండ్రి నుండే దానంగా తీసుకుంటారు. తండ్రి సమర్థ స్వరూపులు అనగా సమర్థతను కూడా ఇచ్చే దాత. కనుక పిల్లలు ఎలా తయారవ్వాలి? సమర్థత తీసుకునేవారిగానా లేక సమర్థత ఇచ్చేవారిగానా? తండ్రి వస్తునే మనలను సర్వాధికారులుగా చేసేస్తారు. రాగానే అన్న ఇచ్చేశారు. అడగాల్సిన అవసరమేముంది? అడగకనే అన్న లభిస్తూ ఉంటే అడిగే అవసరమేముంది? అడుగుట వలన సంతోషము కలగదు. ఎవరిలో జ్ఞానం లేదో వారు శక్తి ఇవ్వండి, సహాయం చెయ్యండి అని అడుగుతారు. సహాయము లభించే మార్గాన్ని పట్టుకోవాలా(అనుసరించాలా) లేక అడగాలా? సహాయం లభించే మార్గము - ధైర్యము. “ధైర్యం పిల్లలది, సహాయం తండ్రిది”. ఈ తండ్రి అడుగుతే ఇచ్చేవారు కాదు. ధైర్యము చేస్తే లక్ష రెట్లు సహాయము లభిస్తుంది. ఒకటి చేసి లక్ష పొందాలి. ఈ లెక్క గురించి తెలుసు కదా. కనుక ధైర్యము అప్పుడూ వదలరాదు. ధైర్యము వదిలేశారంటే ఆస్తిని వదిలినట్లే. ఆస్తిని వదిలేయడం అనగా తండ్రిని వదిలినట్లువుతుంది. ఏమి జరిగినా ఎటువంటి పరిస్థితులు వచ్చినా ధైర్యమును వదలరాదు. ధైర్యమును వదుల్తే శ్వాస వదిలినట్లే ధైర్యమే ఈ మరుజీవా జీవితానికి శ్వాస. శ్వాసే వెళ్లిపోతే ఇంకేమి మిగులుతుంది. ధైర్యము ఉంటే మూర్ఛితుల నుండి స్పృహలోకి వస్తారు. సైన్సు వృద్ధి అగుటకు కూడా కారణం - ధైర్యమే. ధైర్యము ఆధారంగా చంద్రుని వరకు చేరుతున్నారు. పగలును రాత్రిగా, రాత్రిని పగలుగా చేసేస్తారు. ధైర్యముగా సడవేపోకి సహజంగా పరదాసం లభిస్తుంది. కష్టము కూడా సులభమైపోతుంది. అసంభవము కూడా సంభవమైపోతుంది.

బ్రహ్మకుమారీలు ఏమి చెప్తున్నారు? ఏం చేస్తున్నారు? అని అందరూ చూస్తున్నారు. అందువలన ఏది చెప్తున్నారో అది చేసేవారిగా అవ్వండి. భగవంతుడు లభించారు, లభించారు అని నినాదాలేమో చేస్తున్నారు. కాని భగవంతుడు లభించి ఉంటే బుద్ధి అటువైపు పోయేందుకు ఇంకా అక్కడ ఏమైనా మిగిలిపోయిందా? అందువలన సర్వ ప్రాప్తుల అనుభవాన్ని అందరి ముందు చూపండి. ఇప్పుడు అందరూ మీ శక్తి స్వరూపాన్ని చూడాలనుకుంటున్నారు. ఇప్పుడు మహారథులు ఏదైనా ప్లాను తయారుచేయాలి. విఘ్నవినాశకులుగా అయ్యేందుకు సాధనమేది? ద్రామానుసారము ఏది జరుగుతుందో అది జరగాల్సిందేనని భావించి ముందుకు వెళ్తూ పోండి. ఆత్మలకు ఏదైనా అకళ్యాణం జరుగుతే మీరు దయా హృదయులైనందున వారికి అకళ్యాణం జరగకుండా ఉండేందుకు వారికేమి కావాలో అందుకు ఏదో ఒక యుక్తిని రచించాలి. వాతావరణాన్ని కూడా శక్తిశాలిగా చేయుటకు ఇప్పుడు ఏదైనా ప్లాను కావాలి. ఇప్పుడీ గాలి వీస్తున్నది. మొదటి రకము - సాధారణ విఘ్నము(వృక్తిగతంగా వచ్చేవి). రెండవ రకము - విఘ్నాల వలన అనేకమందికి అకళ్యాణము జరుగుతుంది. ఈ రోజుల్లో వాతావరణము(గాలి) ఎలా ఉందంటే చాలా మంది ఆత్మలు తమ అకళ్యాణానికి తామే నిమిత్తమవుతున్నారు. వారి కొరకు ప్లాను తయారు చెయ్యండి. మహారథులు సంకల్పించుట లేక ప్లాను తయారు చేయుట - ఇది కూడా వాతావరణంలో వ్యాపించి ఉంది. వాతావరణాన్ని మార్చాలి. మీకు విఘ్నవినాశకులనే పేరుంది కదా, దానిని మీ సంకల్పాలలో, మాటలలో, కర్మలలో చూపించే

అవసరము ఈ రోజుల్లో ఉంది. ఎలాగైతే అగ్నిమాపక దళం వారు మంటలు వస్తూ ఉంటే, వాటిని ఆర్వకుండా ఉండలేరో, అది ఎంత కష్టమైనా ఏదో ఒక ప్లాను చేసి మంటలు తప్పక ఆర్వేస్తారో అలా మీరు కూడా విఘ్నవినాశకులు. విఘ్నాల వాతావరణాన్ని ఎలా సమాప్తం చెయ్యాలి? సంకల్పాలు రచించినా వాయుమండలము మారిపోతుంది. ఈ విఘ్నాలు ప్రారంభం నుండి వస్తూనే ఉన్నాయి. ఇవి రావాల్సిందే. వ్యక్తము శిథిలావస్థకు రావలసిందే అని తేలికగా తీసుకోకండి. విఘ్నాలు వస్తే సమాప్తం చేసుకుంటే. స్థూలంగా ఏదైనా నష్టం జరుగుతూ ఉంటే చూస్తూ ఉరుకోరు కదా. దూరంగా ఉండినా ఆ నష్టం జరగకుండా ఆపుటకు పరుగెత్తుతారు. సహజంగా కాపాడుకోవాలనే సంకల్పం వస్తుంది. ఇది జరుగుతునే ఉంటుందిలే అని అనుకోరు కదా. ఇది డ్రామా. ప్రతి ఆత్మకు తమ-తమ పాత్ర ఉన్నదని అనుకోవాలి. అలజడిలోకి రాకూడదు. కాని మీరు దయ చూపేవారు, రక్షించేవారు - ఈ భావనతో ఆలోచించాలి. మేము విఘ్నవినాశకులం అను లక్ష్యమునుంచుకోవాలి. ఏ విషయం గురించి మనం లక్ష్యము ఉంచుకుంటామో అది నెమ్మది-నెమ్మదిగా జరిగిపోతుంది. కేవలం లక్ష్యం మరియు అటెన్షన్ ఉండాలి. మహారథులు కేవలం స్వయం కొరకు మాత్రమే సర్వ విధులను, సర్వ శక్తులను ఉపయోగించరు, సర్వుల కొరకు. ఇప్పుడీ ఆలోచన నడుస్తుందా లేదా? నడవాలి కదా. ఈ ఆలోచనతో దూరము కారాదు. వేరుగా(దూరంగా) అవుతే వ్యక్తిగత రాజుగా అవుతారు. విశ్వ మహారాజుగా కాలేరు. విశ్వకళ్యాణ భావన ఉంచుకుంటే విశ్వమహారాజుగా అవుతారు. అచ్చా

వరదానము :- “విఘ్నాలను మనోరంజన ఆటగా భావించి దూరము

చేయువారే నిర్విఘ్న విజయభవ”

విఘ్నాలు వచ్చుట మంచి విషయము కాని విఘ్నాలు మిమ్ములను ఓడించరాదు. శక్తిశాలిగా తయారు చేయుటకే విఘ్నాలు వస్తాయి. కనుక విఘ్నములకు భయపడుటకు బదులు మనోరంజన ఆటగా భావించి దూరము చేసినప్పుడే నిర్విఘ్న విజయములు అని అంటారు. సర్వశక్తివంతులైన తండ్రి జతలో ఉంటే భయపడు విషయమే లేదు. కేవలం తండ్రి పృతి మరియు సేవలో బిజీగా ఉన్నట్లయితే నిర్విఘ్నులుగా ఉంటారు. బుద్ధి ప్రిగా ఉన్నప్పుడే మాయ లేక విఘ్నములు వస్తాయి. బిజీగా ఉన్నట్లయితే మాయ లేక విఘ్నాలు దూరమైపోతాయి.

సెల్సెన్ :- “సుఖ ఖాతాను జమ చేసుకొనుటకు మర్యాదాపూర్వకముగా,

హృదయపూర్వకముగా సర్వులకు సుఖమునివ్వండి”

